WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 50 15 DEC. 1962
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

Beste vrienden en vriendinnen

Laatst kwam ik Goofy tegen. En toen ik hem goed aankeek, zag ik tot m'n grote verbazing dat hij een pracht van een blauw oog had.

„Lieve help, Goofy," zei ik. „Wat is er met jou gebeurd?"

Goofy zuchtte 'ns, en kuchte 'ns, en stak toen van wal: „Gisteren liep ik wat door de stad en toen ik bij het plein kwam, zag ik daar een heleboel lui staan. Ze stonden allemaal vol belangstelling naar iets te kijken dat ik net niet kon zien, maar ik hoorde wel iemand heel hard en heel vlug praten. Ik begon me naar voren te dringen, wat natuurlijk niet zo netjes is, maar ik was heel erg nieuwsgierig en trouwens, iedereen was aan 't dringen. Ik kon nog steeds niet horen wat de man die zo hard praatte eigenlijk zei, maar dat het heel belangrijk was, was wel duidelijk. Eindelijk stond ik vooraan en zag een grote man die nu even stil was en ons allemaal aankeek. Hij zag er slordig uit en héél sterk. „Het zal wel iemand zijn die kunstjes vertoont, zoals op kermissen," dacht ik. Toen vroeg de man: „WIE?", en omdat ik verondersteld dat hij iemand wilde hebben om hem bij een kunstje te helpen, zei ik prompt: „Ik!" Het was doodstil om ons heen. De man kwam naar me toe. „Jij?" vroeg hij nog eens voor alle zekerheid.

„Ja hoor!" zei ik, want het leek me wel leuk. Nou, en voor ik het wist wat er gebeurde, had ik al een mep op m'n oog te pakken waar ik van duizelde. „Zo!" zei de man tevreden. „In het vervolg zul je 't wel laten om mijn fietsband leeg te laten lopen!"

U ziet dus, Oom Donald, ik had me erg vergist, want het was alleen maar een boze man en geen kunstjesmaker!"

Ik vond het wel zielig voor Goofy, maar ja, je moet ook beter uitkijken voor je zo maar „IK!" zegt, hè?

DOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

JANNY BRAK, LISSE. Nou, ik hoop maar dat die waterleiding in jullie straat al gemaakt is, anders hebben jullie 'n pracht van een ijsbaan als het gaat vriezen, hè?

KEES VAN GENT, VREESWIJK. Natuurlijk is er een plaatsje voor je in de Brievenbus, Kees! Dat je zo lang hebt moeten wachten, komt doordat ik altijd zóveel brieven krijg, dat lang niet iedereen in DONALD DUCK kan komen te staan.

INA MEINSTER, DEN BOMMEL. Ja hoor, hier in Duckstad gaat alles nog goed. Kwik, Kwek en Kwak hebben me gevraagd, je de hartelijke groeten te doen, en ook aan Plonie, Piet en Janneke!

LAAT DIT JE OUDERS LEZEN!

INDIEN U WEEK-ABONNEE BENT, WILT U DAN ZO VRIENDELIJK ZIJN, IN VERBAND MET DE FEESTDAGEN STRAKS No. 51 EN 52 TEGELIJK TE BETALEN? DNZE MEDEWERKERS, DIE UW DONALD DUCK BEZORGEN, ZULLEN U DAARVOOR ZEER DANKBAAR ZIJN.

✳ OPLETTEN ALLEMAAL ✳

Hier volgen de prijswinnaars van Donald Duck 43:
1e prijs: horloge: L. Klaver, **Odijk**, 2e prijs: vierkleurenpotlood A. Sonneville, **Nijmegen**, 3e prijs: tafeltennisspel: G. Valencijns, **Deurne-Antwerpen**; J. Horst, **Deventer**; B. Goossen, **Hoek**; G. v. Santen, **Den Haag**; A. Messelink, **Enschede**; P. Konijn, **Heerhugowaard**; J. Veldboer, **Harderwijk**; Klaas Koning, **St. A. Parochie**; A. Jansens, **Goirle**; J. ter Laak, **Oldenzaal**. 4e prijs: doosje post: L. Klomp, **Kaalheide**; H. Jeunssens, **Lohith**; Monique Engels, **Emmen**; H. Cornelisse, **Middelhurg**; H. v. d. Horst, **Oegstgeest**; B. Voskes, **Zevenaar**; I. Vermeulen, **Driebergen**; P. Weber, **Helmond**; R. de Jonge, **Rotterdam-16**; H. Klebach, **Duivendrecht**; H. Klinkhamer. **Meedhuizen**; J. v. d. Bos, **Aerdenhout**; E. Nomden, **Bant-N.O.P.**; B. v. Vugt, **Kuinre**; M. den Otter, **Moergestel**; F. Absma, **Woudsend**; J. Pouw, **Utrecht**; L. Klotting, **Westzaan**; H. Tammer. **Nulaines-Fr.**; Wiebe Bijker, **Ermelo**.
Oplossing no. 48 luidt: **VERJAARDAG.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 50

Van links naar rechts op iedere regel twee woorden met een gelijk aantal letters invullen. De laatste letter van het eerste woord is steeds de beginletter van het tweede woord en deze wisselletters komen precies in de rode hokjes.
1. wiel, bovenste deel van 'n huis; 2. grondsoort, 'n beetje; 3. boomsoort, tegenovergestelde van droog; 4. zuivelprodukt, langwerpig rond stuk hout; 5. tegenovergestelde van jong, herstelplaats voor schepen; 6. ouderwetse rustbank, getal onder de tien; 7. tuinhaag, mal.

Als alle woorden goed zijn ingevuld, staat in de kolom rode hokjes van boven naar beneden de naam van 'n dag in de week. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 20 december,
als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en

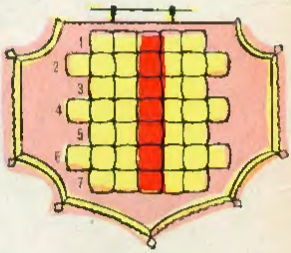

als je in België woont, aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en schrijf in de linkerbovenhoek: „Oplossing 50". Veel succes!

✳ ✳ PRIJZEN ✳ ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenpotlood; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpopier

Walt Disney's

Oma Duck

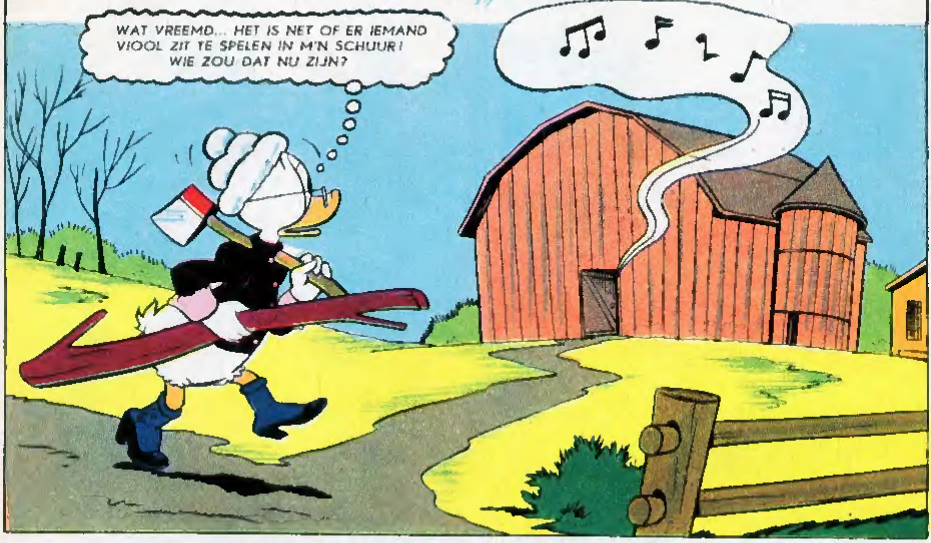

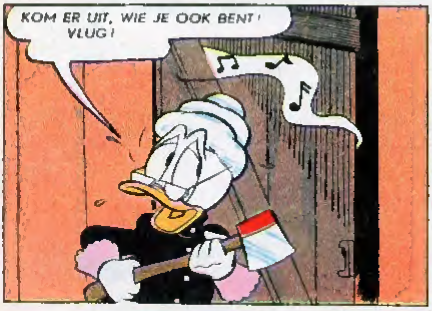

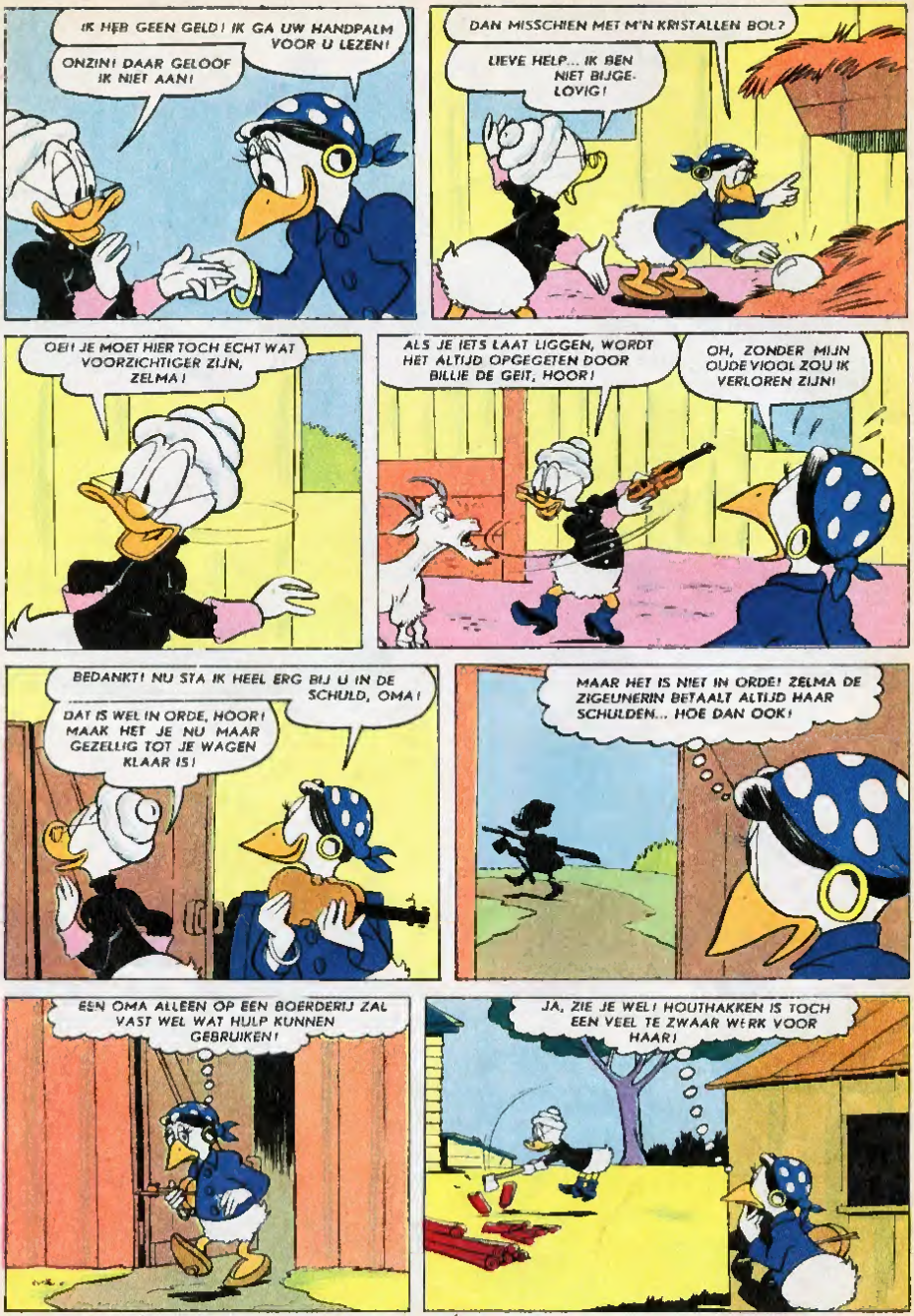
IK HEB GEEN GELD! IK GA UW HANDPALM VOOR U LEZEN!
ONZIN! DAAR GELOOF IK NIET AAN!
DAN MISSCHIEN MET M'N KRISTALLEN BOL?
LIEVE HELP... IK BEN NIET BIJGELOVIG!
OEI! JE MOET HIER TOCH ECHT WAT VOORZICHTIGER ZIJN, ZELMA!
ALS JE IETS LAAT LIGGEN, WORDT HET ALTIJD OPGEGETEN DOOR BILLIE DE GEIT, HOOR!
OH, ZONDER MIJN OUDE VIOOL ZOU IK VERLOREN ZIJN!
BEDANKT! NU STA IK HEEL ERG BIJ U IN DE SCHULD, OMA!
DAT IS WEL IN ORDE, HOOR! MAAK HET JE NU MAAR GEZELLIG TOT JE WAGEN KLAAR IS!
MAAR HET IS NIET IN ORDE! ZELMA DE ZIGEUNERIN BETAALT ALTIJD HAAR SCHULDEN... HOE DAN OOK!
EEN OMA ALLEEN OP EEN BOERDERIJ ZAL VAST WEL WAT HULP KUNNEN GEBRUIKEN!
JA, ZIE JE WEL! HOUTHAKKEN IS TOCH EEN VEEL TE ZWAAR WERK VOOR HAAR!

EERST MOET IK HAAR EVEN WEG ZIEN TE KRIJGEN...
TRRING! TRRRINGG!
EH... DE TELEFOON GAAT, OMA!
HÉ, WAT LASTIG!
TRING-TRING
HOU JE KOEST! IK KOM ER AAN!
ZO, EN NU EEN BEETJE GOEDE MUZIEK...
EEN ZIGEUNERVIOOL MET TOVERKRACHT HEEFT DAT HOUT IN EEN WIP TOT BRANDHOUT GESPEELD!
KREKS! KREKS! KREKS!
MET OMA DUCK! HALLO! JOEHOE! IS DAAR IEMAND?
IK HOOR NIETS! VERVELEND!
IK HEB NOG ZO TEGEN ALEXANDER BELL GEZEGD DAT HET UITVINDEN VAN DE TELEFOON TIJDVERSPILLEN WAS!
GOEIE GRUTJES! WAT IS DAT NU?
EN AL GAUW...
HÉ, WAT VREEMD! ZE HEEFT AL HET HOUT OP EEN KAR GELADEN!

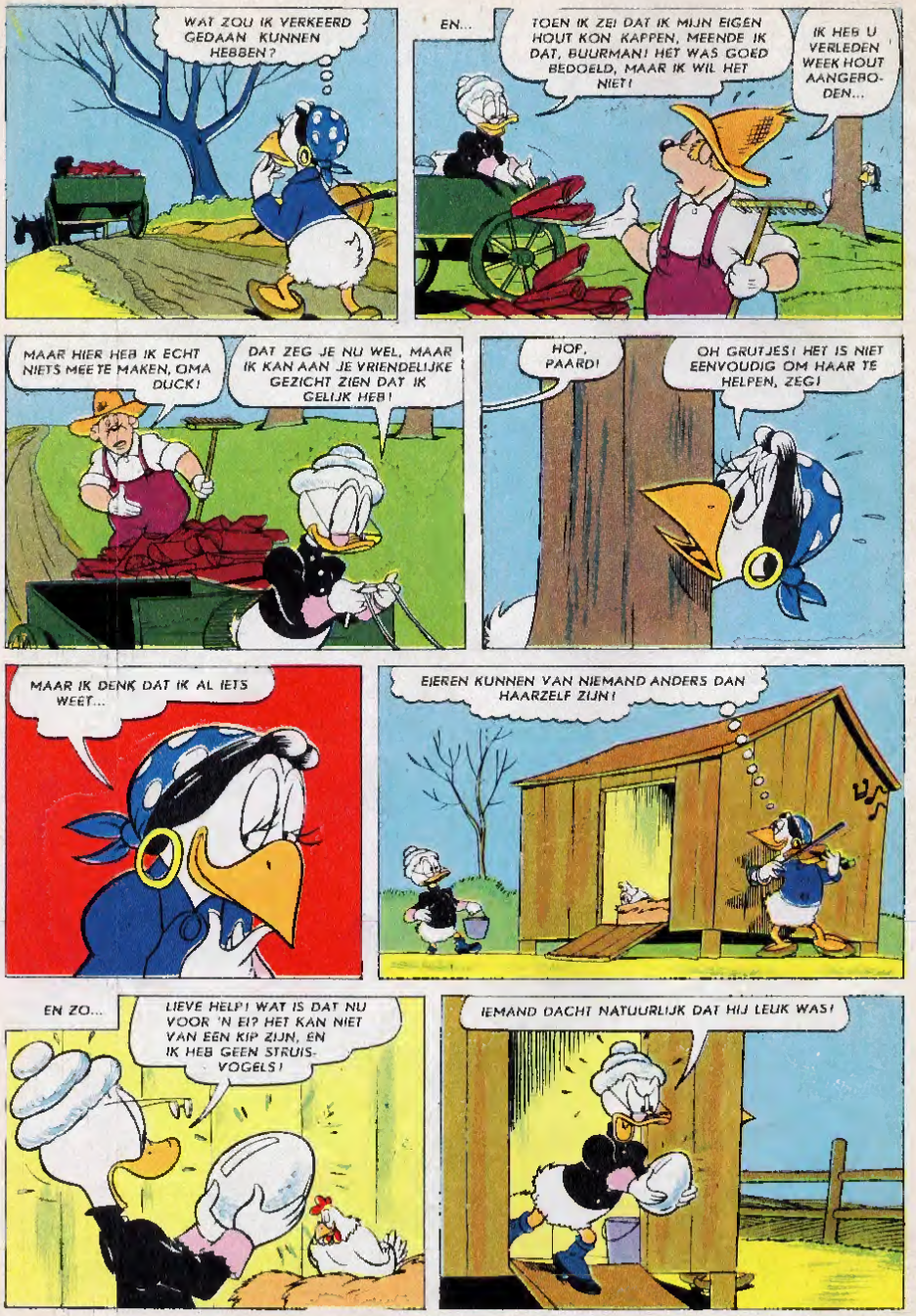
WAT ZOU IK VERKEERD GEDAAN KUNNEN HEBBEN?
EN...
TOEN IK ZEI DAT IK MIJN EIGEN HOUT KON KAPPEN, MEENDE IK DAT, BUURMAN! HET WAS GOED BEDOELD, MAAR IK WIL HET NIET!
IK HEB U VERLEDEN WEEK HOUT AANGEBO-DEN...
MAAR HIER HEB IK ECHT NIETS MEE TE MAKEN, OMA DUCK!
DAT ZEG JE NU WEL, MAAR IK KAN AAN JE VRIENDELIJKE GEZICHT ZIEN DAT IK GELIJK HEB!
HOP, PAARD!
OH GRUTJES! HET IS NIET EENVOUDIG OM HAAR TE HELPEN, ZEG!
MAAR IK DENK DAT IK AL IETS WEET...
EIEREN KUNNEN VAN NIEMAND ANDERS DAN HAARZELF ZIJN!
EN ZO...
LIEVE HELP! WAT IS DAT NU VOOR 'N EI? HET KAN NIET VAN EEN KIP ZIJN, EN IK HEB GEEN STRUIS-VOGELS!
IEMAND DACHT NATUURLIJK DAT HIJ LEUK WAS!

AH, DAAR LOOPT DE GRAPJAS! HIER HEB JE JE NAMAAK-EI TERUG, BOZE WOLF!
ZIEZO, NU WEER AAN DE SLAG!
HUH? WAT JAMMER DAT IK NU GEEN KOEKEPAN BIJ ME HEB, ZEG!
KREKS!
(KREUN!) DIE OMA DUCK WIL GEWOON NIET GEHOLPEN WORDEN!
HELP! OMA KOM GAUW!
WAT IS ER AAN DE HAND, ZELMA?
ER LIGT IEMAND IN HET HOOI!
OH, DAT IS GIJS, MIJN KNECHT, MAAR! (ZUCHT!) HIJ LIGT MEESTAL TE SLAPEN!
ZZZZZ
STOOR JE MAAR NIET AAN HEM!
KNECHT, HÉ?
DAAR ZULLEN WE 'NS IETS AAN DOEN...
EN AL HEEL GAUW...
SJONGE, WAT VOEL IK MÉ IJVERIG! GEEF ME GAUW DIE HAKBIJL, OMA, DAN KAN IK BEGINNEN!
DAAR STA IK VAN TE KIJKEN, GIJS!

KLOP!
HAK!
SLAG!
ZIEZO, NU KAN IK TENMINSTE WEER 'NS AAN M'N EIGEN WERK BEGINNEN!
MAAR...
HET SPIJT ME, OMA... DE BIJL GLEED UIT M'N HANDEN EN NU ZIT HIJ VAST IN HET DAK! WAT MOET IK DOEN, OMA?
GA DE EIEREN MAAR UIT HET HOK HALEN!
EN..
IK BEN ERGENS OVER GESTRUIKELD!
JA, JE EIGEN VOET! GA DAN NU BOSSIE MAAR MELKEN!
MAAR...
KIJK 'NS WAT IK GEDAAN HEB! KUNNEN WE HET NOG DRINKEN?
NEE! GEEF MAAR AAN DE VARKENS!
GOED! EN NU ZAL IK GEEN DOMME DINGEN MEER DOEN, OMA! IK ZAL VOORZICHTIG...
OE!!
SPLETS
WIE HEEFT HET LICHT UITGEDAAN? H-HELP!
WAT BEN JE ONHANDIG!
ZWAR VEER
BOEHOE-HOE! DOE NU ALSJEBLIEFT NIETS MEER, GIJS!
WAT?

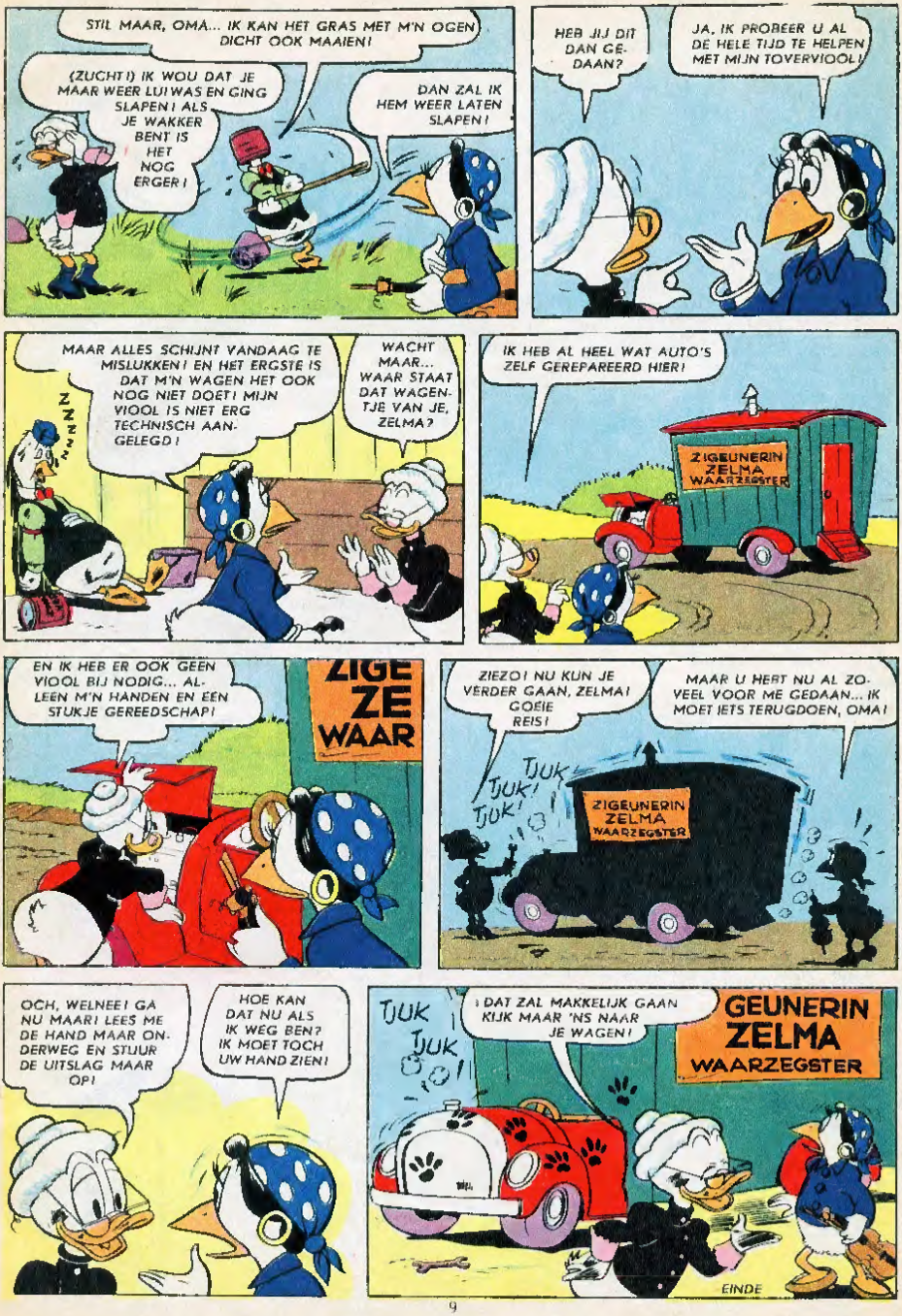
STIL MAAR, OMA... IK KAN HET GRAS MET M'N OGEN DICHT OOK MAAIEN!
(ZUCHT!) IK WOU DAT JE MAAR WEER LUI WAS EN GING SLAPEN! ALS JE WAKKER BENT IS HET NOG ERGER!
DAN ZAL IK HEM WEER LATEN SLAPEN!
HEB JIJ DIT DAN GEDAAN?
JA, IK PROBEER U AL DE HELE TIJD TE HELPEN MET MIJN TOVERVIOOL!
MAAR ALLES SCHIJNT VANDAAG TE MISLUKKEN! EN HET ERGSTE IS DAT M'N WAGEN HET OOK NOG NIET DOET! MIJN VIOOL IS NIET ERG TECHNISCH AANGELEGD!
Z Z Z Z Z
WACHT MAAR... WAAR STAAT DAT WAGENTJE VAN JE, ZELMA?
IK HEB AL HEEL WAT AUTO'S ZELF GEREPAREERD HIER!
ZIGEUNERIN ZELMA WAARZEGSTER
EN IK HEB ER OOK GEEN VIOOL BIJ NODIG... ALLEEN M'N HANDEN EN EEN STUKJE GEREEDSCHAP!
ZIGE ZE WAAR
ZIEZO! NU KUN JE VERDER GAAN, ZELMA! GOEIE REIS!
MAAR U HEBT NU AL ZOVEEL VOOR ME GEDAAN... IK MOET IETS TERUGDOEN, OMA!
TJUK TJUK! TJUK!
ZIGEUNERIN ZELMA WAARZEGSTER
OCH, WELNEE! GA NU MAAR! LEES ME DE HAND MAAR ONDERWEG EN STUUR DE UITSLAG MAAR OP!
HOE KAN DAT NU ALS IK WEG BEN? IK MOET TOCH UW HAND ZIEN!
TJUK TJUK
DAT ZAL MAKKELIJK GAAN KIJK MAAR 'NS NAAR JE WAGEN!
GEUNERIN ZELMA WAARZEGSTER
EINDE

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

Jarenlang heeft men er over nagedacht, hoe een televisie-verbinding tussen Amerika en Europa tot stand gebracht zou kunnen

worden. Men werkte bijvoorbeeld aan een plan om midden in de Atlantische oceaan een 150 meter hoge toren te bouwen en daarop een doorgeef- en versterkingsstation op te richten. Maar vele deskundigen hielden dit plan voor technisch onuitvoerbaar. In de Verenigde Staten werd ten slotte een goede oplossing voor dit probleem gevonden. Met een Thor Delta-raket bracht men een ruimteschip, dat speciaal gemaakt was voor het opvangen en weer uitzenden van televisie-programma's en telefoongesprekken, in een baan van 10.000 km hoogte om de aarde. De proef slaagde uitstekend. Via deze „Telstar" werden op 11 juli 1962 de eerste televisiebeelden uit Amerika in Europa opgevangen. Deze postzegel uit Frankrijk herinnert aan die historische gebeurtenis. Het is er een van een serie van twee, die begin oktober werd uitgegeven. De ander, van 25 centimes, toont het speciale Franse ontvang- en zendstation in Normandië.

KAARSESTANDAARD

Deze grappige kaarsestandaard maak je van triplex en drie lege garenklosjes. Afbeelding 1 is het platformpje, 2 de kabouter. Eén van de drie klosjes wordt de kaarsehouder. Met behulp van carbonpapier teken je eerst het platform en de kabouter elk afzonderlijk op het triplex over. Daarna zaag je de beide modellen en de hokjes a en b in het platform uit. Twee klosjes zaag je precies doormidden en je lijmt ze op de vier hoeken onder tegen het platform aan. Het klosje dat de kaarsehouder wordt, lijm je boven op het platform.

Met fijn schuurpapier schuur je de beide stukjes triplex mooi glad. Vervolgens kleur je het platform met plakkaatverf geel en de klosjes rood. De kabouter zelf krijgt de volgende kleurtjes: rood: muts, jas en kousen; geel: wanten, klompjes, kraag

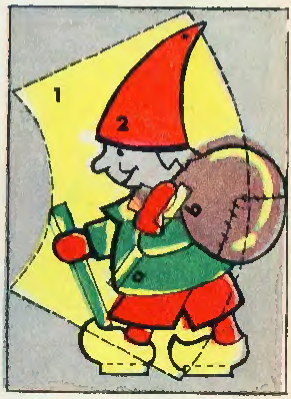

en het haar; groen: broek; donkerbruin: wandelstok en zak.

Als de verf goed droog is, strijk je er een beetje vernis over. Daardoor gaat alles mooi glanzen en kan de verf niet meer afgeven. De kabouter plaats je met de verlengstukken in de openingen a en b. Heb je die openingen iets te ruim uitgezaagd, dan doe je wat lijm aan de klompjes, waardoor de kabouter toch goed stevig op zijn voetjes blijft staan. Je zet een gekleurd kaarsje in het klosje en je versiert de standaard met een takje dennegroen en een paar sparappels. Een klingelend klokje hang je aan een koordje aan de punt van de kaboutermuts.

BLAUWE REGEN

De toeschouwers van een groot luchtvaartfeest in Engeland keken wel even vreemd op, toen er, ondanks de heldere hemel, toch een mals regentje op hen neerdaalde. Het bijzondere hiervan was dat de regen „mooi" donkerblauw gekleurd was. De oorzaak van dit vreemde „natuurverschijnsel" moest gezocht worden in een grote hoeveelheid blauwe verf, die men gebruikt had voor straalvliegtuigen om tijdens een demonstratie de uitlaatgassen te kleuren. De verf had zich echter niet voldoende met de gassen vermengd en kwam dientengevolge als regen naar beneden. En toen regende het natuurlijk kiekeboe ....

WALT DISNEY'S

Rakker

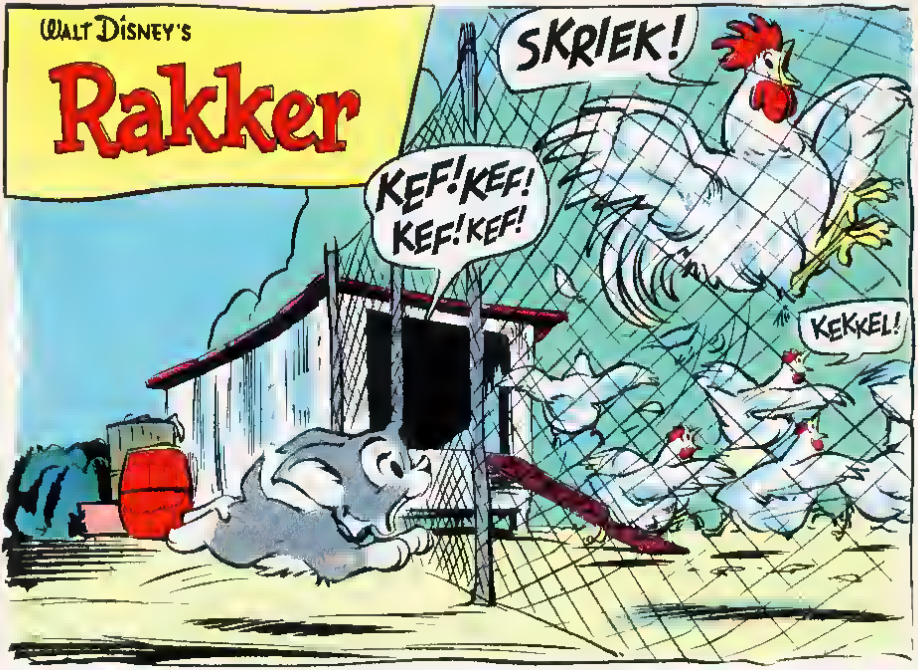

JA, OF DE HONDEVANGER!
NOU! EEN HOND HEEFT HET AL MOEILIJK GENOEG ZONDER DAT DE HONDEVANGER ERBIJ KOMT!

ER ZIJN NOG GENOEG ANDERE DINGEN OM TEGEN TE BLAFFEN! ZIEN JULLIE DIE VOGEL DAAR? LET OP!
VOGEL?

NEE, DIE NIET! ZIE JE NIET DAT HET EEN
KEF! KEF! KEF!

WEET HIJ DAN NIET DAT JE SPECHTEN MET RUST MOET LATEN?
KENNELIJK NIET! MAAR HIJ ZAL 'T WEL GAUW LEREN, BORIS!

AU! AU!
OEI!
HELP!
PIK! PIK! PIK!

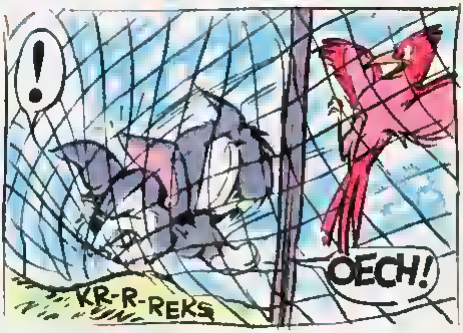
!
KR-R-REKS
OECH!

SKRIE
TOK! TOK!
KUUK! KUUK!
DAT KOMT ERVAN!
OEJOE! WAT KAKELEN DIE KIPPEN WEER, JONGENS!

ALLE WEKEN TWEEMAAL MOET IK IN HET BAD ♪ TJOMPOMPE-POM!
JE BOFT, RAKKER! BOER GROMMEL IS ZO DRUK BEZIG DAT HIJ HET NIET HEEFT GEHOORD!

NOU, IK HEB NU M N LESJE WEL GELEERD! VOORTAAN BLAF IK NIET MEER... TEGEN NIETS OF NIEMAND!
NOU, HET WERD WEL TIJD OOK, HOOR RAKKER!
MAAR EVEN LATER
KIJK DIE KIPPEN EENS!
WAT VREEMD! IK WIST NIET DAT ER MENSEN WAREN DIE HUN KIPPEN LOS LIETEN LOPEN. ZEG! VAN WIE ZOUDEN ZE ZIJN?
KLOEK! KLOEK!
TOKKE TOK!
EH... RAKKER, TOEN JIJ DAARNET TEGEN DIE KIP PEN AANBOTSTE... HOORDEN WE EEN VREEMD KR·R EKS GELUID... ALSOF ER IETS LOSGE· TROKKEN WERD... WEET JIJ SOMS...
G GRUTJES, JE HEBT GELIJK!
HET ZIJN GROMMELS KIPPEN!
EN BIJ DAT GAT STAAN DUIDE LIJK JOUW SPOREN IN HET ZAND, RAKKER! DA'S NIET ZO BEST, JONG!
BOER GROMMEL ZAL METEEN WETEN DAT JIJ 'T GEDAAN HEBT!
(SLIK!) EN DAN STUURT IE DE HONDEVANGER ACHTER ME AAN! BORIS! JOCK! KUNNEN WE DIE BEESTEN NIET GAUW IN HUN REN TERUGJAGEN?
JE KUNT HET PROBE REN! WIJ ZULLEN JE WEL HELPEN!
WACHT, KIPPETJES! ZOETE KIPPETJES! IK ZAL JE NIETS DOEN! IK WIL JULLIE ALLEEN HEEL VRIENDELIJK IETS VRAGEN!
KEKKEL!
KUKLU!
KU-KLUUK!
AU!

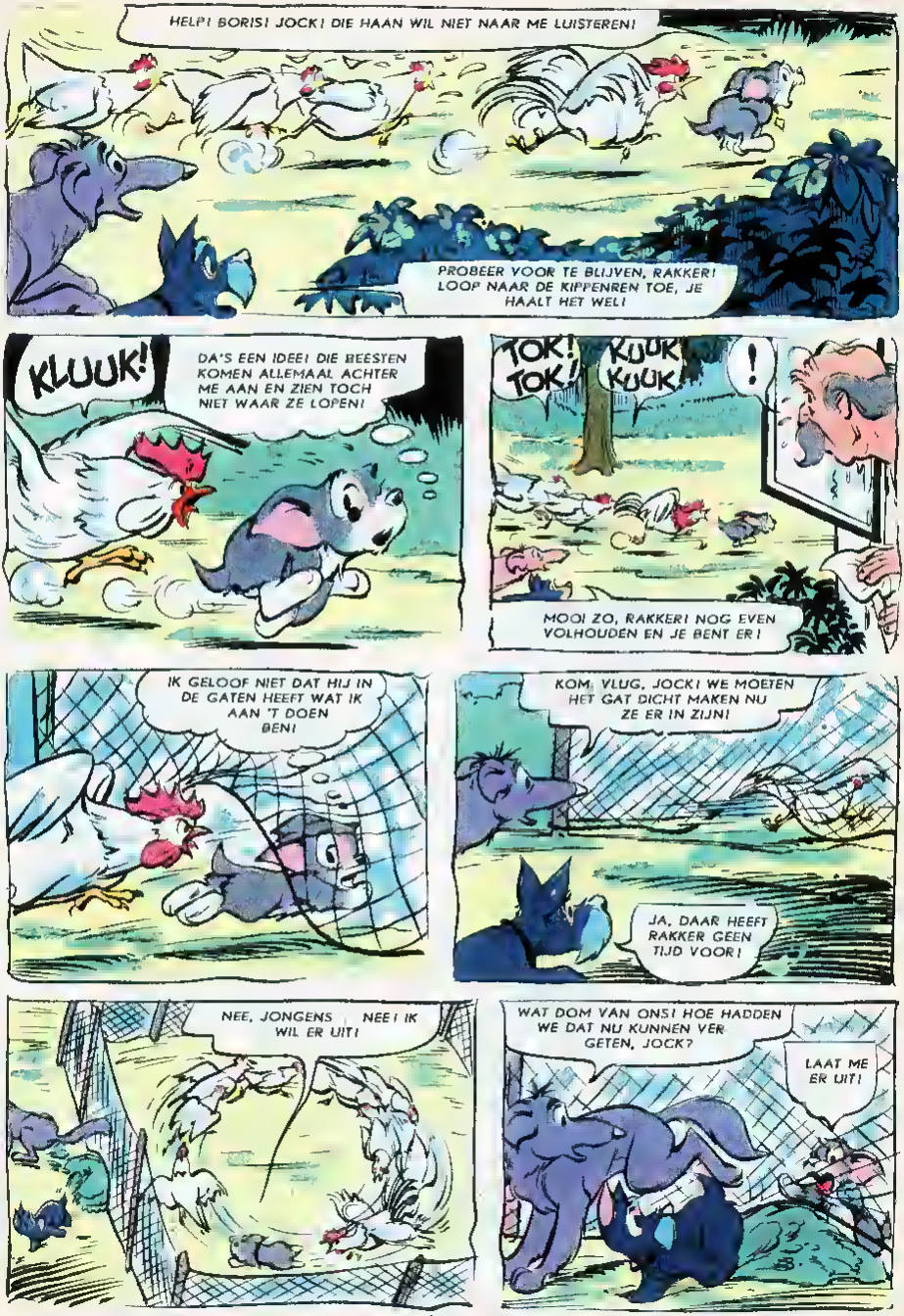
HELP! BORIS! JOCK! DIE HAAN WIL NIET NAAR ME LUISTEREN!
PROBEER VOOR TE BLIJVEN, RAKKER! LOOP NAAR DE KIPPENREN TOE, JE HAALT HET WEL!
KLUUK!
DA'S EEN IDEE! DIE BEESTEN KOMEN ALLEMAAL ACHTER ME AAN EN ZIEN TOCH NIET WAAR ZE LOPEN!
TOK! TOK!
KUUK KUUK!
!
MOOI ZO, RAKKER! NOG EVEN VOLHOUDEN EN JE BENT ER!
IK GELOOF NIET DAT HIJ IN DE GATEN HEEFT WAT IK AAN 'T DOEN BEN!
KOM, VLUG, JOCK! WE MOETEN HET GAT DICHT MAKEN NU ZE ER IN ZIJN!
JA, DAAR HEEFT RAKKER GEEN TIJD VOOR!
NEE, JONGENS NEE! IK WIL ER UIT!
WAT DOM VAN ONS! HOE HADDEN WE DAT NU KUNNEN VER GETEN, JOCK?
LAAT ME ER UIT!

SNEP!
JOEW!
DAT IS DE MANIER, RAKKER! ZO BEN JE ER BESLIST HET VLUGST UIT!
OPGEPAST, JONGENS! DAAR KOMT BOER GROMMEL AAN!
IK HEB HET GEZIEN! JULLIE HEBBEN M'N KIPPEN ER UIT GELATEN!
M'N KIPPEN ER UIT!?
M MAAR... ZE ZIJN ER IN!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! IK WIST TOCH ZEKER, IK ZAG TOCH
HMMM... EVEN KIJKEN! IK KWAM JUIST UIT HET BAD... MISSCHIEN HAD IK NOG WATER IN M'N OGEN OF IN M'N OREN OF ERGENS ANDERS!
WEL, JE HEBT WEER GEBOFT RAKKER!
JA! NU KUN JE WEER LACHEN EN MET JE STAARTJE KWISPELEN!
AAN DE VOORKANT ZAL HET LACHEN WEL LUKKEN, MAAR LACHEN AAN DE ACHTERKANT ZAL VOORLOPIG WEL NIET GAAN, JONGENS
IK WIL WEL... MAAR M'N STAART NIET, BEGRIJP JE?

PIPO

DE LAATSTE CENTIMETERS

ER staan nog meer auto's stil voor de kloof die de oude heer Jakker — beter bekend als de helft van de Kraker — in de weg heeft gemaakt. „Sapperdeflap!" roept Pipo, „we moeten over die kloof, dat is de kortste weg, maar onze auto heeft geen vleugeltjes"

„Neenee," roept baron Peultjes „Hij heeft geen vleugeltjes, maar er is nog een andere mogelijkheid! Handen uit de mouwen, mijne heren, aan de slag!"

Pipo en meneer Hiep maken de schroeven los, sjouwen met stukken ijzer en volgen nauwkeurig de aanwijzingen van baron Peultjes op. Binnen een paar minuten is er aan dat auto-geraamte een stevige schroef gemonteerd. Het is niet mooi, maar wel nuttig — tenminste, dat hopen onze vrienden! Ze springen weer in de auto, de baron laat de wagen een eind achteruit rijden om een flinke aanloop te kunnen nemen en dan suizen ze vooruit, met brullende motor en gierende schroef! Roemmm! De wielen daveren nu in topsnelheid over de weg. Ze naderen de

VOLGENDE WEEK BEGINT een splinternieuw avontuur van Pipo de Clown en Mammaloe, dat genoemd werd: PIPO EN HET OOG VAN OX.

IN DE TOER-DE-TUF

geschreven door WIM MEULDIJK, met prenten van JAN WESSELING

kloof ... nog tien meter ... nog negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee, één . . De voorste wielen van de Super Hotsslee eweven nu in de lage lucht Daar komen de achterwielen ... Meneer Hiep duikt weg in de kraag van zijn trui om het maar niet te hoeven eten ... Pipo wiekt met zijn armen om mee te helpen met het zweven Baron Peultjes houdt zijn adem in

Nu is de auto helemáál leeg ... hij suist als een kogel door de lucht, maar nu begint hij vóórover te hellen.. BENGG! da voorste wielen barsiken de overkant, de rest van de auto volgt ... op het randje, op het nippertje ... ! Met 'n hevige smak worden onze vrienden bij de onzachte landing door elkaar geschud

„Hoera!" roept Pipo met zijn eerste adamhaling na de overtocht, „jipsekeejoepie dat was een gevaarlijke kermis-stunt de vliegende clown en zijn kornuiten, komt dat eten! Vol gas, baron, we kunnen nu dat akelige Krakertje bij zijn kraag gaan grijpen!"

Vuil, warm en moe zijn onze drie vrienden Al hun bottan doen pijn van het gehotsebots. Maar ze hebben ook alledrie dezelfde gedachten da Kraker inhalen an ... de wedstrijd winnen! Lange da wegan beginnan de toeschouwers eerst te juichen, als de auto in de verte aan komt stuiven, maar dan zwijgen se verbaasd, als ze die afgetakelde wagen eten met die rare schroef

En toch is die schroef niet alleen nuttig geweest om de Super Hotslee over de kloof te tillen, het blijkt nu, dat ze ar ook nóg hardar door vooruitkomen! Zo heeft de Krakar het dus toch nog een gichzeif te wijten, dat de auto van baron Paultjes mat Pipo (speurder) en meneer Hiep (bewaker) hem precies één kilometer voor de eindetreep inhaalt

Jodocus Jakker-de-Kraker springt hijna uit zijn aftandse roiblikje van schrik als de baron hem passeert! „Oplichtbedriegers!" jammert hij, hoe jullie gekomen zijn ovar da kloofravijn? Vals spel, hè!"

Onee vrienden geven geen entwoord, maar Pipo schiet wal in de lach ovar zoveel brutoiliteit; dat meneertje Kroker moat nodig iets seggen over gameen spel, fooi!

Za zijn nu in hat centrum van de sted Caetal Coboffi gekomen en da straten zijn gevuld met tiehte randen toeschouwers. Bovandian staat er avaral motor-politie, ze heeven eich dus niet meer bezorgd te makan aver de Kraker; ontsnappen kan dat mannetje nooit!

„Sapperdeflap!" juicht Pipa, als ze het plein oprijden, waar een groot doek ovar de weg gespannen is mat de letters „Einde" erop „We hebben gewonnen, we zijn due toch gelukavogaltjes!"

Op datzalfda ogenblik krijgt de motor von de Super Hotsslee aen korte hoestbui, zegt „prrrut!" en .. stopt

De auto staat stil op aen afstand van tien matar van de eindstreep! Pipo heeft te vroeg gejuicht! Meneer Hiep kijkt in de tank. Er zit nog benzine in, daar ligt het niet aan!

Baron Peultjee morreit aan wat knopjes, maar dan zakt zijn snor plotseling af en kijkt hij eo somber als hij dit hela avontuur nog niet heeft gekekan!

„Pech!" stamalt hij, „Ie niet te repareren! Super-auto tot op het bot versleten, de motor is oververmoeid, kan geen pap meer zeggen! Hebben dus toch varloren, vlak voor einde, ne 5uizenden kilometere wedstrijd! Zal mijn verllee echter sportief ërsgen!"

Pipo springt oversind, hij ßuwt de toegesnelde toeschouwers opzij Bij de ingang van hat plain klinkt een rammelend geluiß en om de hoek komt een Kikker 1909 met Jodocus Kraker Jakker achter het stuur Die bandiet ziat vuurrood van woede, maar hij geeft een gil von pret, als hij de Super Hotsslee van zijn tegenstandars waerlons voor da eindstreep ziet staan zn kokeland van vreugda geeft hij voor het laatst vol gas ... om triomfantelijk eis eerste over ßa eindstreep ta kunnen rijden

Pipo begint ta gloeien van apwinding „Dat kan niet!" mompelt hij „Mammaloe heeft me niet al die tijd hoeven te miseen voor een verloren avontuur' En ik kan mijn kind Petra niet gaan vertellen, dat haar pepa Pipo hat onderspit heeft moeten delven tegan een boef-achtige tweeling!"

Pipo zat zijn hoedje achterover an schreauwt tegen baron Paultjes' „Hup, baron, achter het stuur' Opechieten' En jij, meneertja Hiep, laat eens sien, dat je kracht net so groot is eis je mond! Duwen, zo hard je kan'"

Baron Peultjes schudt mismoedig het hoofd

„Te laat, vriend clown!" zegt hij „We halen het niet meer!"

Maar hij doet ondertussen toch wat Pipo hem gevraagd heeft en meneer Hiep begint achtar de wagen te duwen Als je je kwaad maakt, heb je dikwijls ineens veel maar kracht dan anders an eo is het ook met meneer Hiep!

Pipo zet zich ook schrap en daar .. begint de auto te rollen.. eerst langzaam, den wat hardar

Maar het kerretje van de Kraker is au vlakbij en ßia gaat toch oog iets vlugger

Nog acht meter zijn za voor de eindstreep. . nog zeven, ees ... an dan ... struikelt Pipo plat op zijn neus Kwàk!

De toeschouwers gillen van ontzetting, maar de Krakar komt langszij an rijdt triomfantelijk toeterend voorbij

Hij is met eijn oudmodel automobiel nog meer dria meter von da overwinnning af, eis Pipo opspringt! Met één oogopsiag ziat onze clown, dat nu allee verloren is tenzij

Denken en doen zijn één Pipo neemt een krachtige aanloep en werpt eich ßan vooruit!

Zijn beide flapschoenen raken ße achterkant van de Super Hotsslee met een stevige klap, de wagen krijgt een schok schiet veeruit en rijgt ovar de streap vijf centimeter vóór het rammelende karratje van da oude heer Jodocua Jakkar, oftewal de Kreker!

„Jipsekeejoepie!" brult Pipo, „we habben gewonnen! Agenten, grijpt dat nere meneertje, hij is da Krakar!"

Nu allee verloren is, probeert ßa Kraker nog te entsnappen, hij kijkt woedend em en geeft vol gas Dat omkijken had hij niet moeten ßoen, want nu rijdt hij de verkeerde kant op en hij komt pas tot stilstand in een etalage vao een verfwinkel!

Sapperdeflap wat staat die men ar nu gekleurd op!

Detective flokkabrood nam hem en zijn broar maa, dieeelfde avond nog, terwijl Pipo, baron Peultjes en meneer Hiep het middelpunt woren van een heel groot feest ter ere van hun prachtiga overwinning in die merkwaardiga autowedstrijß van Monteklaun naar Castel Coboffi' Za is dat'

EINDE

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

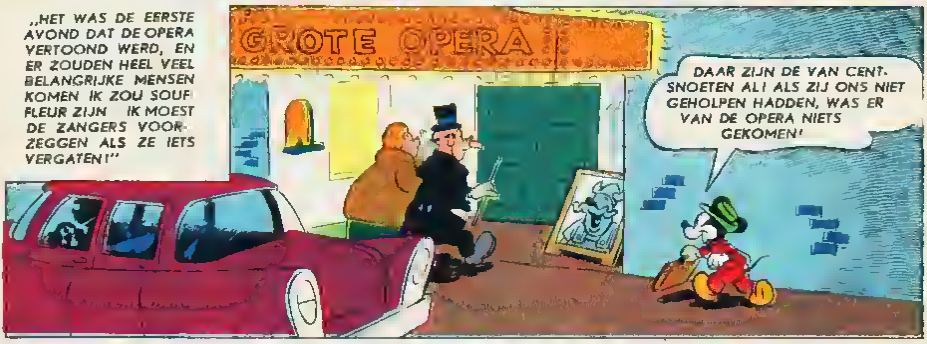

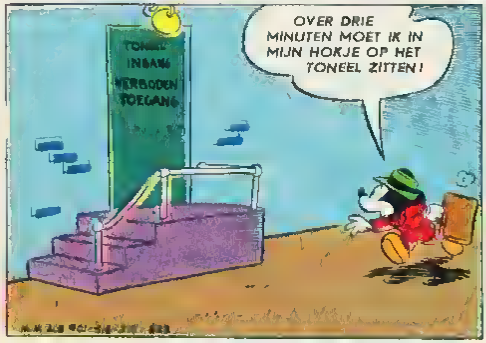

MAAR ALS DIE AGENTEN DAAR BLIJVEN STAAN, ZAL HET NIET ZO MAKKELIJK GAAN DEZE KEER!

ZE WETEN AL DAT HENDRIK HET HEERTJE ALTIJD TIJDENS DE EERSTE OPVOERING ZIJN SLAG SLAAT!

MAAR ZE KRIJGEN MIJ NIET TE PAKKEN! HIHI! IK GA MORGEN AVOND, ALS ZE ME NIET VERWACHTEN!
WOEMP! WOEMP!

HELP
BOMP!

SUFFE HOND! WAT MOET HIJ BIJ DE TONEEL-INGANG? HIJ ZAL WEL VAN EEN VAN DE ZANGERS ZIJN OF ZO... NOU JA, DAT
WAF! WAF!
ZOEF!

WACHT 'NS! EEN BEETJE OPSCHUDDING IS PRECIES WAT IK NODIG HEB OM DE AANDACHT AF TE LEIDEN!

ALS ER EEN HOND OP EEN VOET BALVELD KOMT, STAAT ALLES METEEN OP STELTEN, DUS ZAL DAT OP EEN TONEEL OOK WEL ZO ZIJN! HIHI! DAT WORDT GOED, ZEG!
WOEF!
WOEF!

EN TERWIJL IEDEREEN Z'N BEST DOET DIE HOND TE VANGEN, KAN IK MOOI DAT KETTINKJE INPIKKEN! HIHIHI!

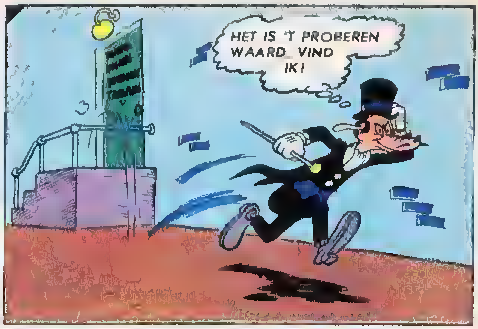
HET IS 'T PROBEREN WAARD VIND IK!

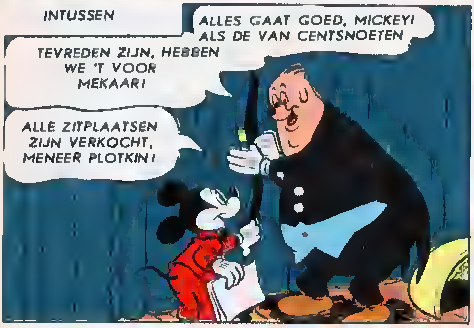
INTUSSEN
ALLES GAAT GOED, MICKEY! ALS DE VAN CENTSNOETEN
TEVREDEN ZIJN, HEBBEN WE 'T VOOR MEKAAR!
ALLE ZITPLAATSEN ZIJN VERKOCHT, MENEER PLOTKIN!

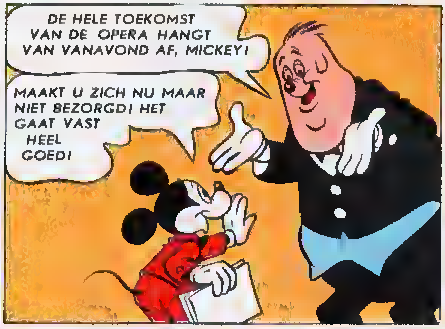
DE HELE TOEKOMST VAN DE OPERA HANGT VAN VANAVOND AF, MICKEY!
MAAKT U ZICH NU MAAR NIET BEZORGD! HET GAAT VAST HEEL GOED!

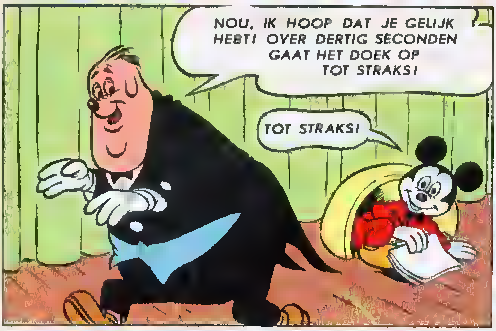
NOU, IK HOOP DAT JE GELIJK HEBT! OVER DERTIG SECONDEN GAAT HET DOEK OP TOT STRAKS!
TOT STRAKS!

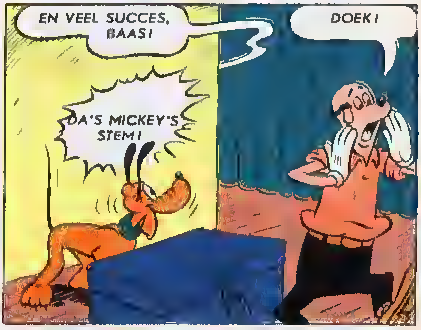
EN VEEL SUCCES, BAAS!
DOEK!
DA'S MICKEY'S STEM!

HI! HI! HI!
HO! HO!
HA! HA! HA!

EEN HOND OP HET TONEEL! HA! HA! HA!
HI! HI! HI!
PLUTO!
WOEF!
HÉ, ZEG! HOU OP!
DOEK LATEN ZAKKEN! (SLIK!)
HAHA!
LIK! SLURP! LIK!
HO HO!
HA! HA!
HOE IS DIE HOND NAAR BINNEN GEKOMEN?
DIT IS ONTZETTEND! VERSCHRIKKELIJK! VAN WIE IS DE HOND EIGENLIJK?
VAN MIJ MENEER PLOTKIN! (SLIK!)
IS DIT EEN GRAPJE?
NOU, IK VIND HET NIET ERG GE-SLAAGD!
IK WEL! IK LACH ME 'N HOEDJE OM DAT BEEST!
HOE KON JE ME NU ZOIETS AANDOEN PLUTO? WAT DOE JE HIER?
IK ZORG WEL DAT HIJ VERDER UIT JE BUURT BLIJFT, HOOR MICKEY!
GORDIJN OMHOOG! WE BEGINNEN WEER! IS IEDEREEN GEREED?
HÉ! PLUTO! KOM TERUG! KOM HIER!

LAAT 'M NIET OP HET TONEEL GAAN! LAAT IEMAND DIE HOND TEGEN HOUDEN!
KIJK UIT!
IK ZIE HEM NERGENS MEER!
TONEEL-BENODIGHEDEN
VERBODEN TOEGANG
HIER IS HIJ OOK AL NIET!
EN OP HET TONEEL...
IK BEN GEKOMEN UIT HET VERRE LAND..... EN SMEEK U OM UW DOCHTERS HAND!
ZIJ ZAL VERSCHIJNEN OP 'T BALCON
EEN ROOS ... 20 MOOI.
ZOEF!
VOOR IN HEUR HAAR
PUF! PUF! PUF!

TREED DUS NAAR VOREN, MIJN SCHONE DAME, IK WACHT OP U!
NU MOET U OP HET BALKON VERSCHIJNEN, MEVROUW!
IK ZAL U DE LADDER OPHELPEN!
HHHUH WAT...?
BONK!
PLUTO! NEE!
KLONK!
DIT IS ONGEHOORD! ONGEHOORD!
DAT IS SABOTAGE!
HET IS EEN RAMP! (KREUN!)
DAAR IS HIJ! DAAR!
SLUIT HEM OP!
HA, HA!
HO HO!
KIJK 'NS! HET IS DIE HOND WEER!
EN PRACHTIG OP TIJD, OOK! HI! HI! HI!
HELP! M'N KETTING IS WEG!
IK WAS NET NIET GAUW GENOEG!

WOEMP! WOEMP!
POLITIE! IK BEN BESTOLEN! HELP!
VOET-STAPPEN! IK MOET METEEN DE BUIT VERSTOPPEN!
IK KOM WEL TERUG ALS HET HIER WAT KALMER GEWORDEN IS!
JIE-OEII!
BROINK!
I-I-IIE!
DAAR GAAT DE DIEF! HOUD HEM TEGEN, VLUG!
KLENK!
ZOEF!
OWOE-OE! DIT IS HET EINDE VAN DE OPERA!
OPGEPAST! HET DECOR BEGEEFT 'T!
HA, HA!
HO, HO!
HI! HI! HI!
KREKS!
KRAK!
IK WIL IEDERE CENT DIE IK ZE HIERVOOR GEGEVEN HEB, TERUG HEBBEN! HMPF!
KIJK! DAAR IS M'N HALS SNOER! OP DIE HOND!

(KREUN!) WAAR HEB IK AL DIE NARIGHEID AAN VERDIEND? WAT HEB IK GEDAAN?
H HET SPIJT ME, MENEER PLOTKIN! PLUTO BEDOELDE NET NIET ZO!
EN DE MENSEN IN DE ZAAL VINDEN HET KENNELIJK ERG LEUK NÉ, WAT IS DAT NU WEER?
KOM MEE, JIJ!
HET IS HENDRIK NET NEERTJE! HIJ HEEFT REKEND DAT HIJ DE OORZAAK VAN DIT ALLES IS!
DUS HIJ LIET PLUTO ER IN!
EN ZO
NOU JE VAST, MICKEY! (KREUN!) DAAP KOMEN DE VAN CENTSNOETEN AAN MET PLUTO BIJ ZICH!
DAT ZIET ER NIET ZO ERG BEST VOOR ONS UIT, NÉ MENEER PLOTKIN?
NADAT ER EEN NELEBOEL UITGELEGD IS
IK BEN PLUTO ERG DANKBAAR, MICKEY! ZONDER HEM ZOU IK M'N JUWELEN NIET NEBBEN TERUG GEKREGEN!
IK BEN BLIJ DAT HIJ IETS GOEDS NEEFT GEDAAN!
ALS NIJ DE OPERA NU MAAR NIET ZO BEDORVEN HAD!
DAT NEEFT HIJ NIET! IEDEREEN WAS WEG VAN HEM NIJ MOET VOORTAAN ELKE AVOND OPTRE DEN, VIND IK!
H MAAR DAT PAST NIET IN EEN GROTE OPERA!
WAT GEEFT DAT? HAHA! WE BEGINNEN GEWOON VAN VOREN AF AAN, MICKEY!
DOLLE OPERA
GROOT
EINDE

Vlucht door het oerwoud

verteld door C. Butner en geïllustreerd door Lust

Pennie Bremen en haar pleegbroer Jawai zitten in het vliegtuig waarmee een onbekende het vliegveld Zanderij in Suriname verlaat, kort nadat daar een pakje waardevolle diamanten is verdwenen. Het vliegtuig verongelukt in het oerwoud en te voet probeert het drietal de bewoonde wereld te bereiken. De tocht wordt bemoeilijkt doordat mister Jack, de piloot, tijdens het ongeluk zijn enkel heeft verzwikt. De eerste nacht verloopt vol angstige spanning .

OOK de tweede dag van de vlucht door het oerwoud was vermoeiend en vol verrassingen en gevaren. Na zich twee uren lang voortgesleept te hebben, liet mister Jack zich op de grond neervallen. Hij was volkomen uitgeput. Zijn knie was opgezwollen en het begon er naar uit te zien dat hij het op deze manier niet lang meer zou kunnen volhouden. Jawai gaf hem een slok water uit de thermosfles, die hij steeds in een kreek kon bijvullen.

„Een uurtje rusten ... dan zal het wel weer gaan," zuchtte de vlieger.

Terwijl mister Jack en Pennie tegen een

Dit het rwoud

Illustreerd door Hans Kresse

boom geleund zaten uit te rusten, nam Jawai het jachtgeweer van mister Jack over. Hij moest vandaag iets zien te schieten, want de honger begon nu ook een woordje mee te spreken.

„Loop niet te ver weg," waarschuwde mister Jack, „anders kun je ons straks niet meer terugvinden," maar Jawai was het bos al ingelopen. Met het geweer in de aanslag verdween hij tussen de bomen. Het bos was hier zo dicht dat hij na twintig meter al niet meer te zien was. Om de weg snel terug te kunnen vinden, kapte hij links en rechts 'n stuk uit de schors van een boom als merkteken.

Opeens bleef hij staan. Hoorde hij daar niet het bekende geluid van de koni-koni, het surinaamse boskonijn? Snel stelde hij de richting vast van waaruit het geluid kwam en omzichtig ging hij daarna verder. Hij kapte geen boompjes meer, want dat zou het schuwe dier verjagen.

Hoog boven zijn hoofd, maar onzichtbaar achter 't dichte bladerdak, hoorde hij de verschrikte gilletjes van een groep apen, die hem had opgemerkt. Daar klonk weer het fluitend geluid van de koni-koni. Het leek deze keer wat van verder weg te komen. Opgejaagd had hij het dier zeker niet, anders zou het geen enkel geluid meer geven.

Hé, vertoonde dat boompje daar niet een kapsnede? Hij bekeek de verwonding eens nader. Het leek inderdaad wel of iemand er een slag met een of ander bot voorwerp tegen had gegeven. Dat was toch niet mogelijk, er kwamen hier geen mensen! Nergens hadden ze ook enig spoor van mensen gezien, maar even verder ontdekte hij nóg een aangekapt boompje. Jawai bleef even staan en keek om zich heen. Zouden de bosnegers of Indianen van de Tapanahony-rivier tot zover in het bos doordringen? Misschien hun jagers?

Jawai luisterde. Hij boorde in de verte de koni-koni. Vaag drong het tot hem door dat het geluid toch iets anders klonk dan zoals hij het zo dikwijls gehoord had. Vastbesloten niet met lege handen terug te keren bij mister Jack en Pennie, ging hij verder. Even keek hij om. Zou hij zonder merktekens de weg nog wel terug kunnen vinden? De bomen hadden op vele plaatsen bovengrondse worteivertakkingen die het lopen zeer bemoeilijkten.

Na korte tijd stond hij voor een smalle kreek. Terwijl hij rondkeek, waar hij het beste over het water zou kunnen springen, viel zijn oog ineens op de afdruk van een blote voet. Met kloppend hart bekeek hij de voetafdruk. Nog maar korigeleden moest hier iemand over de kreek zijn gesprongen. De voetafdruk was vrij groot en opeens herinnerde hij zich, 'ns gelezen te hebben dat in het verder zuidelijk gelegen Oranjegebergte nog een Indianenstam, de Wama's leefde. Deze Wama-stam zou nog slechts bestaan uit enkele dozijnen Indianen, die geen dorpen hadden en een nomadenleven leidden. De bosnegers waren evenals de Oajana-Indianen, erg bang voor deze primitieve, wilde Wama's, waar maar zo weinig met zekerheid over bekend was.

Eén keer, jaren geleden, hadden enkele halatableeders (menseo die in het oerwoud van de batataboom het melksap winnen voor rubber) op hun zwerftocht door de oerwouden een viertal Wama's ontmoet Ze hadden geprobeerd met deze Indianen te spreken en enkele dingen te ruilen maar de Wama's haddan zich erg vreesachtig getoond en even plotseling als ze zich hadden vertoond, waren ze ook weer verdwenen. Uit vrees voor hun giftige pijlen hadden de halatableedara verder geen pogingen gedaan de Wama's te volgeo. Ze haddan het Wama-gebied zo snel mogelijk verlaten en later in de stad rapport uitgebracht over hun vreemde ontmoeting De Wama's zouden bijzonder grote voeten hebben en zich nooit langs de rivieren vertonen. Ze beschikten dan ook niet over boten Met hun giftige pijlen gingen ze op jacht, terwijl ze met hun handan in de bosgrond groeven naar eetbare wortels an knollen. Ze waren erg schuw en hielden zich schuil in de donkerste gedeelten van het ontoegankelijke Oranjegebergte

Jawal keek nog eens achterom. Zou hij teruggaan? Natuurlijk niet, onzin. , ze zaten hier een heel stuk noordelijk van dit gebergte Expeditiles hadden de vreemde Wama's nooit kunnen opsporen, zou hij dan ? Welnee! Hij sprong over de kreak, na de voetafdruk nog eens goed bekeken te hebben De afdruk was wel erg groot . . maar hij zou wel van een andere Indiaan of bosneger zijn Misschien bevond hij zich hier op een van hun jachtpaden

Weer hoorde hij de koni-koni. Hij moest nu vlakbij het diertje zijn, maar toch kwam het geluid nog van ver Vol goede moed liep hij door Toen hij nog een vijftig meter gevorderd was, bleef hij staan, luisterde en weer hoorde hij de koni-koni, maar nu opeens veel duidelijker Hij moest er wal dichtbij zijn Goed uitkijken en geen enkel geluid makan was nu de boodschap Diep voorover gebogen, het geweer achiatklaar in z'n handen, ging hij voetja voor voetje verder Hij zag nu opeens geen merktekens meer van hat jacbtpad Een vreemd gevoel bekroop hem Was het wel een koni-koni die hij besloop? Ja, natuurlijk! Hij was vaak genoeg met zijn vader op jacht geweeest om het koni-koni-geluid te herkennen Hij herinnarde zich, hoe zijn vader het geluid precies wist na te bootsen waarmee hij dan de dieren uit hun schuilplaatsen lokte

Opeens hoorde hij het dier ergens vlakbij hem Waar zat dat beest? Hij moest het nu toch kunnen zien? Wat hoorde hij daar? Onmiddellijk liet hij zich plat op zijn buik vallen en op 't zelfde ogenblik snorde er iets over zijn boofd Toen hij opkeek, zag hij achter zich een kleine pijl trillend in een boom steken Jawal liet zich weer plat voorovar vallen Ergens vanuit 't gebladerte was op hem geschoten

Hij zag echter niemand Hij vuurde een schot af, in de lucht Alles bleef stil Ongetwijfeld zouden mister Jack en Pennie zijn schot gehoord hebben, maar ze zouden hem niet te buip komeo Hij was toch op jacht?

Schreeuwen zou geen enkele zin hebben, daarvoor was hij te ver van hen vandaan In 't dichte oerwoud draagt een stam niet ver

Voorzichtig hief hij z'n hoofd op Als hij nu maar kon zien met wie hij te doen had lang verkeerde hij niet tn onzekerheid Hij zag iets bewegen in de bosjes Dachten ze soms dat hij door de pijl getroffen was?

Hij laadde het gewaar opnieuw Hij begreep dat hij nu snel moest handelen Resoluut aprong hij op en rende op zijn doel af, het gaweer in de aanslag

Toen bleef hij opeens staan Voor hem stonden nen man, twee vrouwen en twee kleina kinderen van de Wama-stam?

De man hield zijn boog gespannen,

terwijl de vrouw een zware knots tn haar hand hield, waar ze dreigend mee zwaaide

Bijzkbaar waren ze door het geweerschot van hun stuk gebracbt

Het was duidetijk dat de Indianen hem met koni-koni-geluiden naar zich toe hadden gelokt, weg van de anderen, en hem haddan willen doden.

Varstijfd ven schrik bleven beide partijen een ogenblik teganover elkaar staan.

„Fri fri!" rtep Jawal, wat in de Oajana indianentaal „vrlend" betekent

Dat had hij wel eens gehoord, maar deze Indianen verroerden zich niet en de man hteid zijn pijl op Jawal gericht Hij zag dat de man trilde Van opwinding? Van angst misschien? Het geweerschot bad kennelijk indruk gemaakt

Behalve 'n uit boomvezals gemaakt lendedoekje en een snoar van diarentanden rond zijn hels, was de man geheet naakt Hij was klein van stuk en zijn geschilferde huid was vuil grijs gekleurd en lichter dan die van de Indianen dia Jawal kende

De schilfers op z'n huid, an ook op die van de vrouwen, wezen er op dat ze vreselijk vull waren Daarhij zagen ze er ziekelijk uit Het lange, gltzwarte haar hing verward op hun schouders.

De huid van de twee magere kindertjes was helemaal rood geschilderd Deze rode stof bereiden de Indianen uit de koesoeweplant en dient als bescherming tegen insektenbetan Nog nooit had Jawal zo'n armzalig groepje menseo gezien

Dit moesten ongetwijfeld de zo gevreesde Wama's zijn, want ze leken helemaal niet op afbeeldingen die hij van Oajana's of Indianen van de Trio-stam had gezien

Jawal liet zijn geweer zakken an beduidde de Indiaan hetzelfde te doen met zijn pijl en boog, maar de man bleef onbeweeglijk staan

Jawal zag nu dat een van de vrouwen een stenen bijl in haar hand had Hij probeerde met neger-Engels en wat Indiaanse woorden, dte hij zo hier eo daar had opgepikt, een gesprek te beginnen, maar de Wama's schenen er niets van te begrijpen Het geweerschot had hen van streek gebracht.

Ze schenan nu bang te zijn, de vreemde indringer te doden. Misschien hadden ze nog nooit zo'n luide knal geboord

Besluiteloos stond Jawal tegenover het groepje en ook de Indianen schenen niet goed te weten wat ze moesten doen Ze deden enkele stappen achteruit, terwijl de twee kinderen zich achter de vrouwen verscholen Jawal had bun stemgeluid nog niet gehoord, maar nu mompelde de man met zachte stem enkele onbegrijpelijke klanken tegen de vrouwen, waarna daze nog wat verdar achteruit gingen Maakten ze zich gereed voor aen ovarhaaste vlucht? De man hield zijn pijl nog steeds op Jawal gericht

Op enige afstand bleven de vrouwen staan en aan van de twee, vermoedelijk de oudste, want ze had een rimpelig gezicht, maakta met haar hand 'n gebaar, waarult Jawat kon opmaken dat hij weg moest gaan, Maar Jawal draaide zich niet om Hij had geen zin een pijl in zijn rug te krijgen

De Indisan deed een stap dichterbij en beduidde Jawal dat hij z'n houwer wilde hebben Onder andere omstandigheden had Jawal die graag voor een van hun primitieve stenen hijlen willen ruilen. Ze zouden er in de stad veel belangstelling voor hebben Maar nu kon hij zijn houwer niet missen Hij schudde hat hoofd en toen de Indiaan nog dichterbij kwam, htef Jawal zijn geweer op Hij wilde zich niet laten verrassen De Indiaan scheen tzeh te bedenken Langzaam ging hij achteruit en toen Jawal zijn geweer liat zakken, draaide de Indisan zich snel om en verdween met de vrouwen en de kindertjes geruisloos in het dichte gebladerte Jawal voelde zich nog helemaal niet op zijn gemak Hij kon hier geen twintig meter voor zich uit zien Zouden de Wama's hulp gaan halen en terugkomen? In de nacht misschien?

Jawal keerde zich om. Vlug liep hij naar de boom achter hem en trok de pijl er uit. Hij moest mister Jack en Pannie waarschuwen dat ze hier zo gauw mogelijk vandaan moesten

Wat zouden se kannen beginnen tegen de geruisloze pijlen van de Wama's? En hat bezorgde haso van mister Jack bagiat hem steeds maar last te bezorgen . . .

TOM POES en de knopenmaker
BIJNA HAD DE KNOPENMAKER BOMMELSTEIN OMVER GEBLAZEN. MAAR PLOTSELING WAS 'T MET ZIJN VERSCHRIKKELIJKE BLAASKRACHT AFGELOPEN.
PFFF... WAT IS DAT? IK... IK HEB OPEENS GEEN ADEM MEER!
BIJ ZAZEL! ER MOET IETS MET M'N KNOPENWINKELTJE GEBEURD ZIJN! IK VOEL HET!
ZO, KNOPENMAKER, IK VERWACHTTE JE. HET IS UIT MET JE NARE HANDELTJE.
JE HEBT DE KNOOP DOORGEHAKT! DE TOVERKNOOP VAN MIJN UITHANGBORD! VERNIELER! SCHAAM JE JE NIET? SLANGEN OP JE PAD!
BUITEN ADEM KEERDE HIJ BOMMELSTEIN DE RUG TOE EN SNELDE TERUG NAAR ZIJN WINKEL.

VRIJ!
HOERA!
VRIJ!
BIJ ZAZEL! DAAR GAAT DE MOOIE VERZAMELING, DIE IK ZO IJVERIG HAD VERKNOOPT!
GELUKKIG, DE STAKKERS, DIE HIJ IN KNOPEN HAD VERANDERD, ZIJN WEER VRIJ.
MIJN AARDIG KNOPENHANDELTJE IS KAPOT. O GRUWEL, WAT EEN ONTKNOPING!
JOOST!
TRALALA!!
ZONDER ZICH VERDER OM DE WEEKLAGENDE KNOPENMAKER TE BEKOMMEREN, SNELDE TOM POES ACHTER DE TROUWE BEDIENDE AAN.
AH, JONGEHEER TOM POES! HM, EXCUSEER MIJN... EH... JOLIGE STEMMING. IK BEN JUIST BEVRIJD UIT EEN BETREURENSWAARDIGE TOESTAND. IK ZAT IN DE KNOOP, ALS IK 'T ZO MAG UITDRUKKEN EN...
JA, IK WEET HET.
ALS HET NU OOK MET HEER OLLIE MAAR GOED IS AFGELOPEN. TJONGE, WAT HEEFT DIE KNOPENMAKER HIER GEBLAZEN!

HEER OLLIE! HEER OLLIE, WAAR BENT U!? HEER OLLIE!
?
OOK BINNEN ZAG ALLES ER ZO VERWAAID UIT, DAT TOM POES ZICH ONGERUST BEGON TE MAKEN.
WAT IS ER, JONGE VRIEND? WAAROM ROEP JE ZO ZENUWACHTIG?
AH, GELUKKIG! IK BEGON AL BANG TE WORDEN, DAT U OOK IN DE KNOOP WAS GEBLAZEN.
KOM, KOM, DAT IS OVERDREVEN. 'N BOMMEL RAAKT NIET ZO GAUW IN DE KNOOP. DAT MOEST JE WETEN.
HM. DAT HEEFT ANDERS NIET VEEL GESCHEELD! U HAD AL 'N KNOOP GEKOCHT EN UW JAS VERVANGEN DOOR RARE LAPPENKLEDING, DIE BETER BIJ DE KNOOP PASTE. EN...
GENOEG, TOM POES! 'N HEER BLIJFT 'N HEER. ONTHOUD DAT.

© 1962 Walt Disney Productions
Alle rechten voorbehouden

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.